

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9102/2024
26.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Весне Мاستиловић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Милош Бугарски, адвокат из ..., против тужених Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду и Општине Жабалъ са седиштем у Жабљу, коју заступа Правобранилаштво Општине Жабалъ, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене Републике Србије, изјављеној против решења о трошковима парничног поступка, садржаног у делу става првог изреке пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2980/23 од 14.12.2023. године, на седници одржаној 26.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене Републике Србије, изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у делу става првог изреке пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2980/23 од 14.12.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене Републике Србије изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у делу става првог изреке пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2980/23 од 14.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 50905/21 од 14.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке, одлучено је да се одбију примарни и евентуални тужбени захтев. Ставом трећим изреке, одбијен је примарни тужбени захтев тужилаца да се утврди право својине по основу одржаја тужиоцу АА из ... и тужилци ББ из ... на катастарским парцелама број ... и ... КО ..., као и на објектима изграђеним на предметним катастарским парцелама, и то – породичној стамбеној згради површине 93м² и гаражи површине 45м², што су Република Србија и Општина Жабалъ дужни да признају и дозволе упис промене на основу ове пресуде у земљишним и другим јавним књигама, те да се обавезу тужени да солидарно тужиоцима накнаде трошкове парничног поступка са затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован евентуални тужбени захтев тужилаца да се утврди да су

тужиоци стекли право својине по основу грађења на туђем земљишту на породичној стамбеној згради површине 93м² и гаражи површине 45м², што су тужени дужни да признају тужиоцима, те да дозволе да се исти упишу као власници у надлежном регистру непокретности, под претњом извршења, као и да се обавезу тужени да солидарно тужиоцима накнаде трошкове парничног поступка са затезном каматом од дана пресуђења до исплате. Ставом петим изреке, тужиоци су обавезани да туженој Општини Жабалъ на име трошкова поступка солидарно плате 115.312,5 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом шестим изреке, тужиоци су ослобођени обавезе плаћања судске таксе.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2980/23 од 14.12.2023. године, ставом првим изреке, жалба тужилаца је делимично усвојена, а делимично одбијена, па је првостепена пресуда у делу одлуке о евентуалном тужбеном захтеву из дела става три и става четири изреке и о трошковима парничног поступка из става пет изреке преиначена тако што је усвојен евентуални тужбени захтев и утврђено да су тужиоци стекли право својине по основу грађења на туђем земљишту на породичној стамбеној згради површине 93 м² и гаражи површине 45 м², што су тужени дужни да признају тужиоцима, те да дозволе да се исти упишу као власници у надлежном регистру непокретности кад се за то стекну услови, под претњом извршења и обавезани тужени да солидарно тужиоцима накнаде трошкове парничног поступка у износу од 89.437,50 динара са затезном каматом од извршности до исплате, док је у преосталом побијаном, одбијајућем делу одлуке о примарном тужбеном захтеву првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, тужени су обавезани да солидарно тужиоцима на име накнаде трошкова жалбеног поступка плате 50.625,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, дела става првог изреке којим је решено о трошковима парничног поступка, тужена Република Србија је изјавила благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, као и ради уједначавања судске праксе, с предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Сл. Гласник РС", бр. 72/11...10/23) посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Побијаним решењем, садржаним у делу става првог изреке правноснажне пресуде донете у другом степену, преиначено је првостепено решење о трошковима парничног поступка тако што су обавезани тужени да тужиоцима солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 89.437,50 динара са затезном каматом од извршности до коначне одлуке. О овом праву тужилаца и висини тражене накнаде другостепени суд је решио применом одговарајућих одредаба процесног права које се сходно примењују приликом доношења одлуке о трошковима поступка, с обзиром на успех тужилаца у спору, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања

од општег инетреса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судксе праксе и новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из чл. 404. ст. 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да се ревизија може изјавити и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а и применом става 2. истог члана, ревизија против решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, што значи да је условљена граничном вредношћу за изјављивање ревизије, прописаном чланом 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Када је за изјављивање ревизије меродовна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке о трошковима поступка, дакле против одлуке којом је решено о споредном тражењу тужилаца, које не чини њихово главно потраживање, то је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**